

Fast driftssted omfatter især et sted hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, olie- eller gaskilde. Bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted, hvis det strækker sig over en periode på 183 dage eller mere. Denne frist er i overensstemmelse med FN-modellen, mens OECD-modellen har en tidsfrist på 12 måneder.

Et foretagende, der leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning gennem ansatte, får fast driftssted i kildestaten, hvis rådgivningen vedvarer i kildestaten i en eller flere perioder, som tilsammen varer mere end 183 dage inden for en 12-måneders periode.

Denne er en FN-lignende bestemmelse.

Endvidere er det bestemt, at en boreplatform kun udgør fast driftssted, hvis dens virksomhed udføres i en eller flere perioder, som overstiger 365 dage i en 18-måneders periode.

Denne bestemmelse stemmer med det danske forhandlingsoplæg på olie- og gasområdet. Tilsvarende bestemmelser findes ikke i nogen af modellerne, der ikke siger noget om boreplatform-aktiviteter.

I artiklens stk. 3 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør fast driftssted.

I stk. 4 bestemmes, at en afhængig agent udgør fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i kildestaten til at indgå aftaler på et foretagendes vegne, medmindre hans virksomhed er begrænset til varekøb.

Endvidere udgør han et fast driftssted, hvis han sædvanligvis opretholder et varelager i kildestaten, hvorfra han regelmæssigt leverer varer på foretagendets vegne. Dette gælder også, selv om han ikke har fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne.

Denne sidste bestemmelse er en FN-lignende bestemmelse. For at der opstår fast driftssted, skal aktiviteten have en permanent karakter. At en virksomhed i enkeltstående tilfælde leverer varer, der ligger på lager i kildestaten indtil levering skal finde sted, medfører derfor ikke, at foretagendet får et fast driftssted der.

I stk. 5 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed der gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Repræsentanten anses dog ikke for uafhængig, hvis han udelukkende eller næsten udelukkende foretager virksomhed for foretagendet og dette indebærer, at han har en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. I disse tilfælde vil virksomheden altså få fast driftssted i kildestaten. Dette er en bestemmelse hentet fra FN-modellen.

Endelig er det bestemt i stk. 6, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i

den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan den stat, i hvilken ejendommen er beliggende beskatte indkomster fra denne.

Artiklen definerer, hvad der nærmere skal forstås ved fast ejendom.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår, at erhvervsvirksomhed, som et foretagende hjemmehørende i den ene stat driver i den anden stat, ikke kan beskattes dér, medmindre erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat. Såfremt dette er tilfældet, kan den anden stat beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Denne almindelige bestemmelse er suppleret med en FN-bestemmelse om, at såfremt der er et fast driftssted i den anden stat, kan denne stat beskatte varesalg inden for sit område, hvis varerne er af samme eller lignende art som de, der sælges gennem det eksisterende faste driftssted.

Bestemmelsen ønskes af mange udviklingslande for at komme en bestemt form for skattetænkning til livs.

Argumentet er, at de har erfaring for, at visse faste driftssteder der driver handel, kun håndterer de mindre ordrer. Hvis en virkelig stor ordre tegner sig, effektueres den ikke gennem det faste driftssted, men af selve virksomheden i den anden stat. Dermed afskæres kildestaten fra at beskatte fortjenesten i forbindelse med den store handel, med mindre den foreliggende bestemmelse er indsat i dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Bestemmelsen er kombineret med en bevisregel. Hvis foretagendet kan godtgøre, at det faste driftssted ikke med rimelighed kunne have foretaget et sådant salg, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Stykkerne 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted.

Stk. 7 fastlægger denne artikels forhold til andre artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den her nævnte fortjeneste.

Stk. 8 indeholder en særbestemmelse, der fastslår, at indkomst ved udleje af containere, hvad enten de er tilknyttet national eller international trafik, skal